

Arrest

nr. 302 923 van 8 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
 Langestraat 46/1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Moldaafs staatsburger van Roma origine te zijn, geboren op (...) 1996 in Edinet. U woonde gedurende 15 jaar in de Russische Federatie, waarna u met uw familie naar Moldavië terugkeerde en zich in Chisinau vestigde. U heeft geen opleiding genoten en u werkte op de markt als verkoper. In Moldavië ondervond u discriminatie. U had er geen huis of plek waar u kon wonen.

In juli 2020 begon u een relatie met (...) zonder goedkeuring van haar ouders. Op dit moment hebben jullie wat meer contact met hen. Ze weten dat ze een tweede kleinkind hebben gekregen en bellen af en toe en zetten vriendschappelijke stappen.

Uw partner vreest dat u gemobiliseerd zal worden in Moldavië omwille van de oorlog die op dit moment aan de gang is tussen de Russische Federatie en Oekraïne en dat die zou kunnen overwaaien naar Moldavië.

De ouders van uw vader (...) hadden een huis in Chisinau. De buurman wilde het huis kopen voor zijn zoon. Uw grootouders stemden hier niet mee in maar vertrokken naar de Russische Federatie en lieten hun huis achter. Toen u 15 jaar later van de Russische Federatie terugkeerde naar Moldavië bleek dat het huis verkocht werd tijdens jullie afwezigheid en dat er op die plek ondertussen een ander huis stond. Jullie gingen naar de politie om klacht in te dienen en startten een rechtszaak tegen de nieuwe eigenaar, de zoon van de vroegere buurman, een invloedrijke persoon. Er was een zitting gepland in de rechtbank maar de zoon van de buurman kwam niet opdagen. Na de zitting spraken jullie de zoon aan met de vraag waarom hij niet aanwezig was. Hij antwoordde dat hij al de bewijzen heeft om aan te tonen dat het huis en de grond zijn eigendom zijn. Hij had nieuwe documenten, maar jullie waren nog in het bezit van de originele documenten van het huis. Na een tijd dienden jullie opnieuw klacht in bij de rechtbank maar ook deze keer kwam de zoon van de buurman niet opdagen. Uw vader gaf hem de optie om jullie ofwel een nieuw stuk grond te geven met een huis erop, ofwel om zijn eigen huis af te breken en jullie de grond terug te geven. De zoon weigerde dit en wilde de originele documenten van het huis van jullie afnemen. Jullie hebben dit gemeld bij de politie, zij zouden de zaak onderzoeken maar ze hebben dit niet gedaan. Toen de zoon van de buurman begreep dat uw vader de originele eigendomsdocumenten niet wilde overhandigen, begon hij uw vader te bedreigen. Een tijd later werd uw halfbroer (...) vermoord, dit is ondertussen zes of zeven jaar geleden. Twee maanden na de begrafenis zei de zoon van de buurman tegen uw vader dat hij de documenten van het huis moest afgeven indien hij niet wilde dat er nog andere familieleden zouden sterven. Uw vader werd bang en besloot om het land te verlaten en naar Duitsland te reizen.

Op 12 december 2018 diende u in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in, enerzijds door de problemen met het huis, anderzijds omdat uw moeder (...) sukkelde met haar gezondheid. Drie maanden later keerde u terug naar Moldavië. In 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk en vervolgens in Nederland, respectievelijk op 22 augustus en 14 november, opnieuw omwille van de medische problemen van uw moeder. U zette de procedure in Nederland stop omdat u in een hangar moest slapen met veel mensen en keerde vervolgens terug naar Moldavië.

Na uw terugkeer vroeg de zoon van de buurman nog steeds om de originele documenten van het huis, maar uw vader wilde geen klacht meer indienen of naar de rechtbank gaan. Bij een terugkeer naar Moldavië vreest u problemen omwille van het huis van uw vader. U vreest dat u vermoord zult worden. De buurman vraagt aan andere Roma's of jullie terug zijn en of iemand jullie heeft gezien.

U hoorde later van uw halfzus (...) dat het niet goed ging met jullie moeder, die op dat moment samen met uw halfzus in Frankrijk verbleef voor een medische behandeling, en ze vroeg u om naar Frankrijk te komen. U besloot samen met uw partner naar Frankrijk te reizen. Jullie vertrokken samen eind december 2021 en op 16 februari 2022 vroeg u een tweede keer asiel aan in Frankrijk. Uw asielaanvraag werd geweigerd waarna u met uw moeder, partner, zus en vader naar België kwam zodat uw moeder in België verzorgd kon worden.

U kwam aan in België op 24 februari 2022 en verzocht dezelfde dag om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag leggen u en uw partner de volgende documenten neer: een origineel document in verband met uw moeder die in het ziekenhuis ligt in België en jullie originele Moldavische paspoorten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend omdat u enerzijds vreest vermoord te zullen worden door de zoon van de vroeger buurman, anderzijds haalde u de medische problemen van uw moeder aan, algemene discriminatie in Moldavië en het feit dat u geen huis had, en problemen met uw schoonouders. Uw partner haalde een vrees aan in uw hoofd om gemobiliseerd te worden en een algemene vrees voor oorlog in Moldavië.

Na analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Moldavië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève, of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*Vooreerst moet er op worden gewezen dat u reeds vier verzoeken om internationale bescherming (VIB) indiende in Europa omwille van de **medische problemen van uw moeder** (in 2018 in Duitsland, in 2019 in Frankrijk en Nederland en in 2022 opnieuw in Frankrijk). Haar gezondheidstoestand is ook meteen de reden dat u naar België kwam en er een VIB deed, naast het feit dat u geen huis heeft in Moldavië, geen plek om te slapen en er gediscrimineerd werd. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 31 + 37, 24.03.2022; notities persoonlijk onderhoud (npo) MAN p. 6)*

Wat betreft de medische problemen van uw moeder moet erop worden gewezen dat dit geen verband houdt met één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De medische problemen van uw moeder zijn vreemd aan de Conventie. Daarnaast kan niet ingezien worden om welke reden u zelf problemen zou kennen in Moldavië omwille van haar gezondheidstoestand.

*Wat betreft uw woonsituatie in Moldavië moet onderstreept worden dat dit een louter **economisch motief** is dat opnieuw geen verband houdt met de Vluchtelingenconventie. Daarenboven blijkt uit uw verdere verklaringen en die van uw halfzus dat u weldegelijk een dak boven uw hoofd had, zij het gehuurd. (npo MAN p. 4, 5; npo HALFZUS p. 5) Er moet vastgesteld worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, omdat de economische problemen die u inroept niet geloofwaardig zijn.*

*U verklaarde op de DVZ dat u **discriminatie** onderging in Moldavië. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief

signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd. In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. Gevraagd naar de redenen waarom u Moldavië verliet, repte u op het CGVS overigens met geen woord over discriminatie. (npo MAN p. 6, 7, 9) U bracht met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Tijdens uw tweede gesprek op de DVZ haalde u aan dat u problemen had met uw **schoonouders** omdat ze tegen jullie relatie gekant zijn. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.7, 10.03.2023) Uw partner verklaarde dat ze met u was weggelopen en dat haar ouders haar aan iemand anders wilden uithuwelijken. Gedurende het jaar of anderhalf jaar dat jullie samenwoonden in Chisinau kwam haar familie twee tot drie keer per maand langs. Ze probeerden haar terug mee te nemen naar Otaci, wat overigens nooit is gelukt. Uw partner vreest dat haar vader haar alsnog zou meenemen indien ze zou terugkeren naar Moldavië. (npo VROUW p. 5, 6, 7) Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat u of uw partner ernstige schade te vrezen hebben voor uw schoonfamilie. Eerst en vooral hebben er zich voor jullie vertrek uit Moldavië nooit ernstige incidenten voorgedaan. Uw partner vertelde wel dat u en uw schoonvader en schoonbroer een discussie hadden die bijna was geaard in en vechtpartij, maar uiteindelijk is uw schoonfamilie gewoon terug vertrokken. (npo VROUW p. 6) Gezien er zich geen noemenswaardige incidenten voordeden voor jullie vertrek, is er bijgevolg geen reden om aan te nemen dat dit wel het geval zou zijn bij terugkeer naar Moldavië. Daarnaast gaf u aan dat jullie op dit moment contact hebben met uw schoonouders. Ze zijn geïnteresseerd in hoe het met jullie gaat en in hun kleinkinderen, ze gedragen zich op een vriendschappelijke manier. (npo MAN p. 7) Uw partner vertelde dat ze een goed contact heeft met haar moeder, ze vraagt hoe het met haar gaat, met de kinderen, het leven. (npo VROUW p. 4, 6) Er is bijgevolg geen enkele aanwijzing dat jullie concreet iets te vrezen hebben voor uw schoonouders bij terugkeer naar Moldavië.

Uw partner haalde ook nog aan dat ze vreest dat u gemobiliseerd zou worden om deel te nemen aan de **oorlog** die van Oekraïne naar Moldavië zou kunnen overwaaien. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023; npo VROUW p. 7) Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat u dit zelf niet aanhaalde, maar dat het slechts uw partner was die dit asielmotief ter sprake bracht. Indien u werkelijk een vrees hebt

voor de mobilisatie, kan verwacht worden dat u dit zelf ter sprake zou brengen of dat u dit bij de DVZ vermeldde of op zijn minst op het CGVS.

Ten tweede volstaat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Uw partner hoorde van vrienden dat er mensen worden opgeroepen in het leger en volgens de media werden er wapens geplaatst in Moldavië. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dit is echter een blote bewering die u met geen enkel objectief stuk wist te staven. U maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat u persoonlijk gemobiliseerd zou worden, noch legt u hier verder enige aanwijzing van voor. Daarenboven blijkt uit de voorhanden zijnde objectieve informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er in Moldavië actueel geen sprake is van mobilisatie van burgers in het kader van het heersende conflict tussen Rusland en Oekraïne, waardoor deze vrees louter hypothetisch blijft. U of uw partner bracht zelf geen informatie aan die het tegendeel aantoont.

Tijdens het tweede gesprek op de DVZ en tijdens uw onderhoud op het CGVS haalde u een vrees aan in verband met het **ouderlijke huis van uw vader**. U vreest dat de zoon van de vroegere buurman u naar het leven staat. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023, npo MAN p. 6, 7) Er zijn echter verschillende zaken die ervoor zorgen dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen en de daarmee gepaard gaande vrees voor uw leven.

Eerst en vooral gaat het hier om louter blote beweringen die u op geen enkele wijze staft met enig begin van bewijs. U legde immers geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot deze feiten, en dit niettegenstaande de feiten dateren van een aantal jaar geleden, en u dus tijd heeft gehad om uw asielmotieven te onderleggen en u daarenboven aangaf dat uw vader over documenten beschikt in verband met de rechtszaak. (npo MAN p. 4)

Daarnaast moet er op worden gewezen dat u de problemen omwille van het huis van uw vader situeert vóór uw vertrek naar Duitsland en uw VIB aldaar. (npo MAN p. 7) Echter, toen er werd ingegaan op uw reisweg, gaf u aan dat de asielaanvragen in Duitsland, Nederland en Frankrijk verband hielden met de medische problemen van uw moeder. U bracht ze op dat moment niet in verband met de problemen van het huis. Echter, wanneer er even later werd ingegaan op de vrees in Moldavië beweerde u dat u naar Duitsland ging omwille van bedreigingen in verband met het huis. (npo MAN p. 6, 7) Het is vreemd dat u hier geen coherente verklaringen over aflegde.

Wat de geloofwaardigheid van uw vrees verder onderuit haalt, is het gegeven dat u na uw initiële vertrek om naar Duitsland te gaan twee keer naar Moldavië terugkeerde, ondanks de vrees om gedood te worden door de zoon van de buurman. Na drie maanden in Duitsland te verblijven, zette u uw asielprocedure stop omdat uw zus en moeder een negatieve beslissing hadden gekregen en u niet van plan was om er te blijven en u keerde terug naar Moldavië. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 26, 24.03.2022) U heeft het resultaat van uw VIB in Nederland evenmin afgewacht maar keerde terug naar Moldavië omdat u niet tevreden was met de verblijfsomstandigheden tijdens uw procedure. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 24, 24.03.2022) Het feit dat u het resultaat van uw asielprocedure in Duitsland en Nederland zelfs niet heeft afgewacht en tweemaal besloot terug te keren naar Moldavië, is onverenigbaar met uw aangehaalde vrees en uw bewering een dringende nood te hebben aan internationale bescherming.

Vervolgens is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ in maart 2022 geen gewag maakte van uw vrees om gedood te worden en de problemen in verband met het huis. U bracht dit pas ter sprake tijdens uw tweede gesprek op de DVZ in maart 2023. U werd op het CGVS gevraagd waarom u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ niets hard vermeld over deze problemen. U antwoordde dat u het niet wist, dat er waarschijnlijk niet naar werd gevraagd. (npo MAN p. 9) Er werd echter tijdens het eerste gesprek op de DVZ weldegelijk gepolst naar de motieven van uw vertrek. U gaf aan dat de reden van uw vertrek uit Moldavië de volgende was: "We vertrokken omdat we daar discriminatie ondergaan. Bovendien heb ik er geen huis, geen plek waar ik kan gaan slapen." Indien u vreest om vermoord te worden door de zoon van de buurman kan er niet ingezien worden waarom u dat niet ook zou vermelden, naast de dingen die u wel aanhaalde. Daarbij kan nog vermeld worden dat noch uw vader noch uw moeder op hun eerste interview op de DVZ iets vermeldden over problemen omwille van het huis, wat uw relaas verder onderuit haalt. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), 22/13546, 24.03.2022 ; Verklaring DVZ en Vragenlijst DVZ I.(...) P.(...), 22/13547, 07.04.2022) U kon overigens geen verklaring bieden voor het feit dat uw ouders er niets over hadden vermeld. (npo MAN p. 9)

Het gegeven dat uw vader recent vrijwillig terugkeerde naar Moldavië is een verdere tegenindicatie voor uw vrees. Vorig jaar keerde uw vader terug, hij huurt op dit moment iets in Chisinau en hij is aan het werk. U bent niet op de hoogte of hij op dit moment problemen heeft, gezien jullie nog maar weinig contact hebben. (npo MAN p. 5) Opnieuw doet dit de wenkbrauwen fronsen in het licht van de vrees die u aanhaalde gedood te worden door de zoon van de buurman. Gezien uw vader vrijwillig terugkeerde naar Moldavië en er klaarblijkelijk geen problemen ondervindt, kan niet ingezien worden waarom u wel problemen zou hebben bij terugkeer.

Verder werd uw relaas in verband met het ouderlijk huis van uw vader ondermijnt door tal van tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen enerzijds en die van uw moeder en halfzus anderzijds. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer de problemen met het huis zich afspeelden en wanneer uw halfbroer vermoord werd. Op het CGVS haalde u aan dat de problemen en de dood van uw halfbroer zich situeerden voordat jullie naar Duitsland vertrokken en dat dit zes of zeven jaar geleden was. (npo MAN p. 7, 8) Uit gegevens in uw administratief dossier blijkt dat u asiel aanvraag in Duitsland in 2018 (Eurodac Hit). In maart 2022 verklaarde u op de DVZ dat uw halfbroer lurii twee jaar ervoor overleed. (Verklaring DVZ MAN, rubriek 17, 24.03.2022) In maart 2023 situeerde u zijn dood 10 jaar eerder. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dat u geen coherente verklaringen aflegde over wanneer uw halfbroer gedood werd, doet afbreuk aan uw relaas. Immers, dit betreft een sleutelmoment in uw relaas waardoor er niet ingezien kan worden om welke reden u niet eenduidig zou kunnen aangeven wanneer deze gebeurtenis plaatsvond.

Niet alleen waren uw eigen verklaringen tegenstrijdig, ze kwamen ook niet overeen met de verklaringen van uw halfzus en moeder. U haalde aan dat lurii 35 of 38 jaar was toen hij stierf. (npo MAN p. 8) Uw moeder gaf tijdens haar eerste interview op de DVZ echter aan dat lurii overleden is als kind terwijl uw halfzus zowel vijf als zeven jaar geleden aanhaalde. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), rubriek 16, 24.03.2022; Verklaring DVZ M.(...) P.(...), rubriek 17, 24.03.2022; npo HALFZUS p. 5) De tegenstrijdige verklaringen tussen jullie onderling is een zoveelste aanwijzing dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ten slotte kan er nog aangestipt worden dat u in maart 2023 op de DVZ had verklaard dat u een jaar voor uw laatste vertrek uit Moldavië persoonlijke bedreigingen kreeg. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5) Gevraagd of u ooit zelf bedreigd werd, gaf u op het CGVS echter aan van niet. (npo MAN p. 8) Toen u op die tegenstrijdigheid werd gewezen, antwoorde u dat u zich wel bedreigd voelde en dat er wel bedreigingen werden geuit. Meer bepaald hadden ze gezegd dat als uw vader geen andere familieleden wilde verliezen hij de documenten van het huis moest afgeven. (npo MAN p. 9) Dit kan echter niet gezien worden als een bedreigingen die rechtstreeks naar u werd geuit. Daarenboven was u amper op de hoogte van de details, wat er verder voor zorgt dat de beweerde bedreigingen naar u toe niet geloofwaardig kunnen worden geacht. Zo wist u bijvoorbeeld niet hoe de bedreigingen geuit werden en hoe vaak dit gebeurde. (npo MAN p. 9) Boven gedane vaststellingen doen stuk voor stuk afbraak aan de geloofwaardigheid van uw relaas in verband met het ouderlijke huis van uw vader, de moord op uw halfbroer en daarmee gepaard gaande vrees voor u persoonlijk in Moldavië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u en uw partner in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Jullie paspoorten bevatten louter identiteits- en reisgegevens, die hier niet worden betwist. Uit het medische document dat u neerlegde, blijkt slechts dat uw moeder op dit moment is opgenomen in een ziekenhuis in Luik, wat evenmin betwist wordt. Geen van deze documenten bevat echter informatie betreffende de door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw herkomstland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Moldaafs en Russisch staatsburger van Roma origine te zijn, geboren op (...) 1996 in Barnaul (Altajskij kraj, Russische Federatie). In 2016 verhuisde u naar Novomoskovsk (Tula) en in 2020 verhuisde u naar Moldavië, waar u verbleef in Otaci.

In Moldavië startte u in juli 2020 een relatie met (...). Uw ouders waren tegen jullie relatie en u besloot met (...) weg te lopen en in de hoofdstad te gaan wonen. Uw familie kwam twee of drie keer per maand naar u toe en ze probeerden u terug mee te nemen naar huis, wat uiteindelijk nooit is gelukt. Bij terugkeer naar Moldavië vreest u dat uw vader opnieuw zou proberen u te scheiden van uw partner.

U vreest dat er oorlog zal uitbreken in Moldavië en dat uw partner gemobiliseerd zal worden, waarna u alleen zou achterblijven met jullie twee kinderen. Volgens de media werden er wapens geplaatst in jullie land en gaat er oorlog uitbreken. Vrienden vertelden u dat dit het geval is en dat er mensen worden opgeroepen voor het leger.

Uw partner had problemen in Moldavië, volgens zijn eigen verklaringen hadden de ouders van zijn vader een huis in Chisinau. De buurman wilde dat huis kopen voor zijn zoon. De grootouders stemden hier niet mee in maar vertrokken naar de Russische Federatie en lieten hun huis achter. Nadat uw partner op 15 jarige leeftijd van de Russische Federatie terugkeerde naar Moldavië bleek dat het huis verkocht werd tijdens de afwezigheid van de familie en dat er op die plek ondertussen een ander huis gebouwd was. De familie van uw partner ging naar de politie om klacht in te dienen en startten een rechtszaak tegen de nieuwe eigenaar, de zoon van de vroegere buurman, een invloedrijke persoon. Er was een zitting gepland in de rechtbank, maar de zoon van de buurman kwam niet opdagen. Na de zitting spraken ze de zoon aan met de vraag waarom hij niet aanwezig was. Hij antwoordde dat hij al de bewijzen had om aan te tonen dat het huis en de grond zijn eigendom zijn. Hij had nieuwe documenten, maar (...)s vader was nog in het bezit van de originele documenten van het huis. Na een tijd dienden ze opnieuw klacht in bij de rechtbank maar ook deze keer kwam de zoon van de buurman niet opdagen. Uw schoonvader gaf hem de optie om hen ofwel een nieuw stuk grond te geven met een huis erop, ofwel om zijn eigen huis af te breken en hen de grond terug te geven. De zoon weigerde dit en wilde de originele documenten van het huis van uw schoonvader afnemen. (...)s familie heeft dit gemeld bij de politie, zij zouden de zaak onderzoeken maar ze hebben dit niet gedaan. Toen de zoon van de buurman begreep dat uw schoonvader de originele eigendomsdocumenten niet wilde overhandigen, begon hij uw schoonvader te bedreigen. Een tijd later werd de halfbroer van (...) vermoord, dit is ondertussen zes of zeven jaar geleden. Twee maanden na de begrafenis zei de zoon van de buurman tegen uw schoonvader dat hij de documenten van het huis moest afgeven indien hij niet wilde dat er nog andere familieleden zouden sterven. Uw schoonvader werd bang en besloot om het land te verlaten en naar Duitsland te reizen.

Eind december 2021 vertrok u samen met uw partner, dochter en schoonvader (...) richting Frankrijk waar u op 4 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende. Ze boden u en uw dochter onderdak aan in de buurt van Duitsland. Het was heel ver en u kon er niet samen met (...) verblijven. Omdat u niet zonder uw partner wilde wonen, besloot u niet in Frankrijk te blijven en uw asielprocedure niet af te wachten. U reisde met uw dochter, partner, schoonmoeder (...), schoonvader en schoonzus (...) verder naar België. U kwam aan in België op 24 februari 2022 en verzocht dezelfde dag om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag leggen u en uw partner de volgende documenten neer: een origineel document in verband met uw schoonmoeder die in het ziekenhuis ligt in België en jullie originele Moldavische paspoorten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich deels op dezelfde asielmotieven als uw partner. Daarnaast haalde u aan dat u een vrees heeft in hoofde van uw man, meer bepaald vreest u dat hij gemobiliseerd zal worden en dat de oorlog die momenteel in Oekraïne woedt ook in Moldavië zal uitbreken. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.4, 3.5;

notities persoonlijk onderhoud (npo) VROUW p. 7) In het dossier van uw partner werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Ook de door u aangehaalde vrees voor de oorlog werd er in besproken, waardoor ook in uw hoofde geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

Uit uw verklaringen blijkt dat u in België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend omdat u enerzijds vreest vermoord te zullen worden door de zoon van de vroeger buurman, anderzijds haalde u de medische problemen van uw moeder aan, algemene discriminatie in Moldavië en het feit dat u geen huis had, en problemen met uw schoonouders. Uw partner haalde een vrees aan in uw hoofde om gemobiliseerd te worden en een algemene vrees voor oorlog in Moldavië.

Na analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Moldavië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève, of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet er op worden gewezen dat u reeds vier verzoeken om internationale bescherming (VIB) indiende in Europa omwille van de **medische problemen van uw moeder** (in 2018 in Duitsland, in 2019 in Frankrijk en Nederland en in 2022 opnieuw in Frankrijk). Haar gezondheidstoestand is ook meteen de reden dat u naar België kwam en er een VIB deed, naast het feit dat u geen huis heeft in Moldavië, geen plek om te slapen en er gediscrimineerd werd. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 31 + 37, 24.03.2022; notities persoonlijk onderhoud (npo) MAN p. 6)

Wat betreft de medische problemen van uw moeder moet erop worden gewezen dat dit geen verband houdt met één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De medische problemen van uw moeder zijn vreemd aan de Conventie. Daarnaast kan niet ingezien worden om welke reden u zelf problemen zou kennen in Moldavië omwille van haar gezondheidstoestand.

Wat betreft uw woonsituatie in Moldavië moet onderstreept worden dat dit een louter **economisch motief** is dat opnieuw geen verband houdt met de Vluchtelingenconventie. Daarenboven blijkt uit uw verdere verklaringen en die van uw halfzus dat u weldegelijk een dak boven uw hoofd had, zij het gehuurd. (npo MAN p. 4, 5; npo HALFZUS p. 5) Er moet vastgesteld worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, omdat de economische problemen die u inroept niet geloofwaardig zijn.

U verklaarde op de DVZ dat u **discriminatie** onderging in Moldavië. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van

discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd. In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. Gevraagd naar de redenen waarom u Moldavië verliet, repte u op het CGVS overigens met geen woord over discriminatie. (npo MAN p. 6, 7, 9) U bracht met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Tijdens uw tweede gesprek op de DVZ haalde u aan dat u problemen had met uw **schoonouders** omdat ze tegen jullie relatie gekant zijn. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.7, 10.03.2023) Uw partner verklaarde dat ze met u was weggelopen en dat haar ouders haar aan iemand anders wilden uithuwelijken. Gedurende het jaar of anderhalf jaar dat jullie samenwoonden in Chisinau kwam haar familie twee tot drie keer per maand langs. Ze probeerden haar terug mee te nemen naar Otaci, wat overigens nooit is gelukt. Uw partner vreest dat haar vader haar alsnog zou meenemen indien ze zou terugkeren naar Moldavië. (npo VROUW p. 5, 6, 7) Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat u of uw partner ernstige schade te vrezen hebben voor uw schoonfamilie. Eerst en vooral hebben er zich voor jullie vertrek uit Moldavië nooit ernstige incidenten voorgedaan. Uw partner vertelde wel dat u en uw schoonvader en schoonbroer een discussie hadden die bijna was geaard in en vechtpartij, maar uiteindelijk is uw schoonfamilie gewoon terug vertrokken. (npo VROUW p. 6) Gezien er zich geen noemenswaardige incidenten voordeden voor jullie vertrek, is er bijgevolg geen reden om aan te nemen dat dit wel het geval zou zijn bij terugkeer naar Moldavië. Daarnaast gaf u aan dat jullie op dit moment contact hebben met uw schoonouders. Ze zijn geïnteresseerd in hoe het met jullie gaat en in hun kleinkinderen, ze gedragen zich op een vriendschappelijke manier. (npo MAN p. 7) Uw partner vertelde dat ze een goed contact heeft met haar moeder, ze vraagt hoe het met haar gaat, met de kinderen, het leven. (npo VROUW p. 4, 6) Er is bijgevolg geen enkele aanwijzing dat jullie concreet iets te vrezen hebben voor uw schoonouders bij terugkeer naar Moldavië.

Uw partner haalde ook nog aan dat ze vreest dat u gemobiliseerd zou worden om deel te nemen aan de oorlog die van Oekraïne naar Moldavië zou kunnen overwaaien. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023; npo VROUW p. 7) Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat u dit zelf niet aanhaalde, maar dat het slechts uw partner was die dit asielmotief ter sprake bracht. Indien u werkelijk een vrees hebt voor de mobilisatie, kan verwacht worden dat u dit zelf ter sprake zou brengen of dat u dit bij de DVZ vermeldde of op zijn minst op het CGVS.

Ten tweede volstaat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Uw partner hoorde van vrienden dat er mensen worden opgeroepen in het leger en volgens de media werden er wapens geplaatst in Moldavië. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dit is echter een blote bewering die u met geen enkel objectief stuk wist te staven. U maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat u persoonlijk gemobiliseerd zou worden, noch legt u hier verder enige aanwijzing van voor. Daarenboven blijkt uit de voorhanden zijnde objectieve informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er in Moldavië actueel geen sprake is van mobilisatie van burgers in het kader van het heersende conflict tussen Rusland en Oekraïne, waardoor deze vrees louter hypothetisch blijft. U of uw partner bracht zelf geen informatie aan die het tegendeel aantoonde.

*Tijdens het tweede gesprek op de DVZ en tijdens uw onderhoud op het CGVS haalde u een vrees aan in verband met het **ouderlijke huis van uw vader**. U vreest dat de zoon van de vroegere buurman u naar het leven staat. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023, npo MAN p. 6, 7) Er zijn echter verschillende zaken die ervoor zorgen dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen en de daarmee gepaard gaande vrees voor uw leven.*

Eerst en vooral gaat het hier om louter blote beweringen die u op geen enkele wijze staft met enig begin van bewijs. U legde immers geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot deze feiten, en dit niettegenstaande de feiten dateren van een aantal jaar geleden, en u dus tijd heeft gehad om uw asielmotieven te onderleggen en u daarenboven aangaf dat uw vader over documenten beschikt in verband met de rechtszaak. (npo MAN p. 4)

Daarnaast moet er op worden gewezen dat u de problemen omwille van het huis van uw vader situeert vóór uw vertrek naar Duitsland en uw VIB aldaar. (npo MAN p. 7) Echter, toen er werd ingegaan op uw reisweg, gaf u aan dat de asielaanvragen in Duitsland, Nederland en Frankrijk verband hielden met de medische problemen van uw moeder. U bracht ze op dat moment niet in verband met de problemen van het huis. Echter, wanneer er even later werd ingegaan op de vrees in Moldavië beweerde u dat u naar Duitsland ging omwille van bedreigingen in verband met het huis. (npo MAN p. 6, 7) Het is vreemd dat u hier geen coherente verklaringen over aflegde.

Wat de geloofwaardigheid van uw vrees verder onderuit haalt, is het gegeven dat u na uw initiële vertrek om naar Duitsland te gaan twee keer naar Moldavië terugkeerde, ondanks de vrees om gedood te worden door de zoon van de buurman. Na drie maanden in Duitsland te verblijven, zette u uw asielprocedure stop omdat uw zus en moeder een negatieve beslissing hadden gekregen en u niet van plan was om er te blijven en u keerde terug naar Moldavië. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 26, 24.03.2022) U heeft het resultaat van uw VIB in Nederland evenmin afgewacht maar keerde terug naar Moldavië omdat u niet tevreden was met de verblijfsomstandigheden tijdens uw procedure. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 24, 24.03.2022) Het feit dat u het resultaat van uw asielprocedure in Duitsland en Nederland zelfs niet heeft afgewacht en tweemaal besloot terug te keren naar Moldavië, is onverenigbaar met uw aangehaalde vrees en uw bewering een dringende nood te hebben aan internationale bescherming.

Vervolgens is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ in maart 2022 geen gewag maakte van uw vrees om gedood te worden en de problemen in verband met het huis. U bracht dit pas ter sprake tijdens uw tweede gesprek op de DVZ in maart 2023. U werd op het CGVS gevraagd waarom u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ niets hard vermeld over deze problemen. U antwoordde dat u het niet wist, dat er waarschijnlijk niet naar werd gevraagd. (npo MAN p. 9) Er werd echter tijdens het eerste gesprek op de DVZ weldegelijk gepolst naar de motieven van uw vertrek. U gaf aan dat de reden van uw vertrek uit Moldavië de volgende was: "We vertrokken omdat we daar discriminatie ondergaan. Bovendien heb ik er geen huis, geen plek waar ik kan gaan slapen." Indien u vreest om vermoord te worden door de zoon van de buurman kan er niet ingezien worden waarom u dat niet ook zou vermelden, naast de dingen die u wel aanhaalde. Daarbij kan nog vermeld worden dat noch uw vader noch uw moeder op hun

eerste interview op de DVZ iets vermeldde over problemen omwille van het huis, wat uw relaas verder onderuit haalt. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), 22/13546, 24.03.2022 ;Verklaring DVZ en Vragenlijst DVZ I.(...) P.(...), 22/13547, 07.04.2022) U kon overigens geen verklaring bieden voor het feit dat uw ouders er niets over hadden vermeld. (npo MAN p. 9)

Het gegeven dat uw vader recent vrijwillig terugkeerde naar Moldavië is een verdere tegenindicatie voor uw vrees. Vorig jaar keerde uw vader terug, hij huurt op dit moment iets in Chisinau en hij is aan het werk. U bent niet op de hoogte of hij op dit moment problemen heeft, gezien jullie nog maar weinig contact hebben. (npo MAN p. 5) Opnieuw doet dit de wenkbrauwen fronsen in het licht van de vrees die u aanhaalde gedood te worden door de zoon van de buurman. Gezien uw vader vrijwillig terugkeerde naar Moldavië en er klaarblijkelijk geen problemen ondervindt, kan niet ingezien worden waarom u wel problemen zou hebben bij terugkeer.

Verder werd uw relaas in verband met het ouderlijk huis van uw vader ondermijnt door tal van tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen enerzijds en die van uw moeder en halfzus anderzijds. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer de problemen met het huis zich afspeelden en wanneer uw halfbroer vermoord werd. Op het CGVS haalde u aan dat de problemen en de dood van uw halfbroer zich situeerden voordat jullie naar Duitsland vertrokken en dat dit zes of zeven jaar geleden was. (npo MAN p. 7, 8) Uit gegevens in uw administratief dossier blijkt dat u asiel aanvraag in Duitsland in 2018 (Eurodac Hit). In maart 2022 verklaarde u op de DVZ dat uw halfbroer Iurii twee jaar ervoor overleed. (Verklaring DVZ MAN, rubriek 17, 24.03.2022) In maart 2023 situeerde u zijn dood 10 jaar eerder. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dat u geen coherente verklaringen aflegde over wanneer uw halfbroer gedood werd, doet afbreuk aan uw relaas. Immers, dit betreft een sleutelmoment in uw relaas waardoor er niet ingezien kan worden om welke reden u niet eenduidig zou kunnen aangeven wanneer deze gebeurtenis plaatsvond.

Niet alleen waren uw eigen verklaringen tegenstrijdig, ze kwamen ook niet overeen met de verklaringen van uw halfzus en moeder. U haalde aan dat Iurii 35 of 38 jaar was toen hij stierf. (npo MAN p. 8) Uw moeder gaf tijdens haar eerste interview op de DVZ echter aan dat Iurii overleden is als kind terwijl uw halfzus zowel vijf als zeven jaar geleden aanhaalde. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), rubriek 16, 24.03.2022; Verklaring DVZ M.(...) P.(...), rubriek 17, 24.03.2022; npo HALFZUS p. 5) De tegenstrijdige verklaringen tussen jullie onderling is een zoveelste aanwijzing dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag.

Ten slotte kan er nog aangestipt worden dat u in maart 2023 op de DVZ had verklaard dat u een jaar voor uw laatste vertrek uit Moldavië persoonlijke bedreigingen kreeg. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5) Gevraagd of u ooit zelf bedreigd werd, gaf u op het CGVS echter aan van niet. (npo MAN p. 8) Toen u op die tegenstrijdigheid werd gewezen, antwoorde u dat u zich wel bedreigd voelde en dat er wel bedreigingen werden geuit. Meer bepaald hadden ze gezegd dat als uw vader geen andere familieleden wilde verliezen hij de documenten van het huis moest afgeven. (npo MAN p. 9) Dit kan echter niet gezien worden als een bedreigingen die rechtstreeks naar u werd geuit. Daarenboven was u amper op de hoogte van de details, wat er verder voor zorgt dat de beweerde bedreigingen naar u toe niet geloofwaardig kunnen worden geacht. Zo wist u bijvoorbeeld niet hoe de bedreigingen geuit werden en hoe vaak dit gebeurde. (npo MAN p. 9) Boven gedane vaststellingen doen stuk voor stuk afbraak aan de geloofwaardigheid van uw relaas in verband met het ouderlijke huis van uw vader, de moord op uw halfbroer en daarmee gepaard gaande vrees voor u persoonlijk in Moldavië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u en uw partner in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Jullie paspoorten bevatten louter identiteits- en reisgegevens, die hier niet worden betwist. Uit het medische document dat u neerlegde, blijkt slechts dat uw moeder op dit moment is opgenomen in een ziekenhuis in Luik, wat evenmin betwist wordt. Geen van deze documenten bevat echter informatie betreffende de door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw herkomstland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht verder te worden opgemerkt dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar gemotiveerd wordt:

*“Vooreerst moet er op worden gewezen dat u reeds vier verzoeken om internationale bescherming (VIB) indiende in Europa omwille van de **medische problemen van uw moeder** (in 2018 in Duitsland, in 2019 in Frankrijk en Nederland en in 2022 opnieuw in Frankrijk). Haar gezondheidstoestand is ook meteen de reden dat u naar België kwam en er een VIB deed, naast het feit dat u geen huis heeft in Moldavië, geen plek om te slapen en er gediscrimineerd werd. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 31 + 37, 24.03.2022; notities persoonlijk onderhoud (npo) MAN p. 6)*

Wat betreft de medische problemen van uw moeder moet erop worden gewezen dat dit geen verband houdt met één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De medische problemen van uw moeder zijn vreemd aan de Conventie. Daarnaast kan niet ingezien worden om welke reden u zelf problemen zou kennen in Moldavië omwille van haar gezondheidstoestand.

*Wat betreft uw woonsituatie in Moldavië moet onderstreept worden dat dit een louter **economisch motief** is dat opnieuw geen verband houdt met de Vluchtelingenconventie. Daarenboven blijkt uit uw verdere verklaringen en die van uw halfzus dat u weldegelijk een dak boven uw hoofd had, zij het gehuurd. (npo MAN p. 4, 5; npo HALFZUS p. 5) Er moet vastgesteld worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, omdat de economische problemen die u inroept niet geloofwaardig zijn.”*

(...)

*“Tijdens uw tweede gesprek op de DVZ haalde u aan dat u problemen had met uw **schoonouders** omdat ze tegen jullie relatie gekant zijn. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.7, 10.03.2023) Uw partner verklaarde dat ze met u was weggelopen en dat haar ouders haar aan iemand anders wilden uithuwelijken. Gedurende het jaar of anderhalf jaar dat jullie samenwoonden in Chisinau kwam haar familie twee tot drie keer per maand langs. Ze probeerden haar terug mee te nemen naar Otaci, wat overigens nooit is gelukt. Uw partner vreest dat haar vader haar alsnog zou meenemen indien ze zou terugkeren naar Moldavië. (npo VROUW p. 5, 6, 7) Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat u of uw partner ernstige schade te vrezen hebben voor uw schoonfamilie. Eerst en vooral hebben er zich voor jullie vertrek uit Moldavië nooit ernstige incidenten voorgedaan. Uw partner vertelde wel dat u en uw schoonvader en schoonbroer een discussie hadden die bijna was geaard in een vechtpartij, maar uiteindelijk is uw schoonfamilie gewoon terug vertrokken. (npo VROUW p. 6) Gezien er zich geen noemenswaardige incidenten voordeden voor jullie vertrek, is er bijgevolg geen reden om aan te nemen dat dit wel het geval zou zijn bij terugkeer naar Moldavië. Daarnaast gaf u aan dat jullie op dit moment contact hebben met uw schoonouders. Ze zijn geïnteresseerd in hoe het met jullie gaat en in hun kleinkinderen, ze gedragen zich op een vriendschappelijke manier. (npo MAN p. 7) Uw partner vertelde dat ze een goed contact heeft met haar moeder, ze vraagt hoe het met haar gaat, met de kinderen, het leven. (npo VROUW p. 4, 6) Er is bijgevolg geen enkele aanwijzing dat jullie concreet iets te vrezen hebben voor uw schoonouders bij terugkeer naar Moldavië.*

*Uw partner haalde ook nog aan dat ze vreest dat u gemobiliseerd zou worden om deel te nemen aan de **oorlog** die van Oekraïne naar Moldavië zou kunnen overwaaien. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023; npo VROUW p. 7) Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat u dit zelf niet aanhaalde, maar dat het slechts uw partner was die dit asielmotief ter sprake bracht. Indien u werkelijk een vrees hebt*

voor de mobilisatie, kan verwacht worden dat u dit zelf ter sprake zou brengen of dat u dit bij de DVZ vermeldde of op zijn minst op het CGVS.

Ten tweede volstaat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Uw partner hoorde van vrienden dat er mensen worden opgeroepen in het leger en volgens de media werden er wapens geplaatst in Moldavië. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dit is echter een blote bewering die u met geen enkel objectief stuk wist te staven. U maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat u persoonlijk gemobiliseerd zou worden, noch legt u hier verder enige aanwijzing van voor. Daarenboven blijkt uit de voorhanden zijnde objectieve informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er in Moldavië actueel geen sprake is van mobilisatie van burgers in het kader van het heersende conflict tussen Rusland en Oekraïne, waardoor deze vrees louter hypothetisch blijft. U of uw partner bracht zelf geen informatie aan die het tegendeel aantoonde.

Tijdens het tweede gesprek op de DVZ en tijdens uw onderhoud op het CGVS haalde u een vrees aan in verband met het **ouderlijke huis van uw vader**. U vreest dat de zoon van de vroegere buurman u naar het leven staat. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023, npo MAN p. 6, 7) Er zijn echter verschillende zaken die ervoor zorgen dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen en de daarmee gepaard gaande vrees voor uw leven.

Eerst en vooral gaat het hier om louter blote beweringen die u op geen enkele wijze staft met enig begin van bewijs. U legde immers geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot deze feiten, en dit niettegenstaande de feiten dateren van een aantal jaar geleden, en u dus tijd heeft gehad om uw asielmotieven te onderleggen en u daarenboven aangaf dat uw vader over documenten beschikt in verband met de rechtszaak. (npo MAN p. 4)

Daarnaast moet er op worden gewezen dat u de problemen omwille van het huis van uw vader situeert vóór uw vertrek naar Duitsland en uw VIB aldaar. (npo MAN p. 7) Echter, toen er werd ingegaan op uw reisweg, gaf u aan dat de asielaanvragen in Duitsland, Nederland en Frankrijk verband hielden met de medische problemen van uw moeder. U bracht ze op dat moment niet in verband met de problemen van het huis. Echter, wanneer er even later werd ingegaan op de vrees in Moldavië beweerde u dat u naar Duitsland ging omwille van bedreigingen in verband met het huis. (npo MAN p. 6, 7) Het is vreemd dat u hier geen coherente verklaringen over aflegde.

Wat de geloofwaardigheid van uw vrees verder onderuit haalt, is het gegeven dat u na uw initiële vertrek om naar Duitsland te gaan twee keer naar Moldavië terugkeerde, ondanks de vrees om gedood te worden door de zoon van de buurman. Na drie maanden in Duitsland te verblijven, zette u uw asielprocedure stop omdat uw zus en moeder een negatieve beslissing hadden gekregen en u niet van plan was om er te blijven en u keerde terug naar Moldavië. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 26, 24.03.2022) U heeft het resultaat van uw VIB in Nederland evenmin afgewacht maar keerde terug naar Moldavië omdat u niet tevreden was met de verblijfsomstandigheden tijdens uw procedure. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 24, 24.03.2022) Het feit dat u het resultaat van uw asielprocedure in Duitsland en Nederland zelfs niet heeft afgewacht en tweemaal besloot terug te keren naar Moldavië, is onverenigbaar met uw aangehaalde vrees en uw bewering een dringende nood te hebben aan internationale bescherming.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze in het geheel niet aanvechten of betwisten, onverminderd gelden.

2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en artikel 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.6. Verzoekende partijen vestigen in het onderhavige verzoekschrift de aandacht op het gegeven dat zij behoren tot de Roma-gemeenschap in Moldavië. Zij stellen omwille hiervan niet als volwaardige leden van de maatschappij en Moldaviërs te worden beschouwd, risico te lopen om een doelwit te worden en te worden

vervolgd en niet te kunnen terugkeren naar hun land van herkomst. Voorts geven zij te kennen dat hoewel verwerende partij van oordeel was dat eerste verzoekende partij niet concreet aanhaalde dat zij werd gediscrimineerd, toch verklaarde dat Roma niet direct worden aanvaard, hetgeen de heersende discriminatie van de Roma-gemeenschap bevestigd. Ook hekelen verzoekende partijen dat de verwerende partij niet heeft doorgevraagd en dit hen pas achteraf verwijt.

Dient in dit kader vooreerst echter te worden opgemerkt dat het een ernstige negatieve indicatie vormt voor zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen, vrees en nood aan internationale bescherming van verzoekende partijen dat verzoekende partijen, zoals blijkt uit de niet-betwiste feitenrelazen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen en hoger niet betwiste motivering, eerste verzoekende partij reeds vier verzoeken om internationale bescherming indiende in Europa en dit omwille van de gezondheidstoestand van haar moeder.

Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde nood aan internationale bescherming omwille van discriminatie van de Roma-gemeenschap, wordt in de bestreden beslissing op grond van de verklaringen van verzoekende partijen en de in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier opgenomen informatie verder geheel terecht gemotiveerd:

*"U verklaarde op de DVZ dat u **discriminatie** onderging in Moldavië. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met

een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd. In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. Gevraagd naar de redenen waarom u Moldavië verliet, repte u op het CGVS overigens met geen woord over discriminatie. (npo MAN p. 6, 7, 9) U bracht met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.”

Verzoekende partijen slagen er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. De informatie die verzoekende partijen aanhalen en waaruit zij citeren stemt namelijk deels overeen met en ligt voor het overige volledig in dezelfde lijn als de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder en zoals opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoekende partijen behoren tot de Roma-gemeenschap geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging (of nood aan internationale bescherming) in hoofde van verzoekende partijen. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Moldavische autoriteiten, dit met de hulp van ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de nodige stappen ondernemen om de inclusie en integratie van Roma te bevorderen. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en dat zulke problemen aldaar doorgaans niet van dusdanige aard, intensiteit en draagwijdte zijn dat zij als vervolging in de voormelde zin kunnen worden gekwalificeerd. Van zulke vervolging kan bijgevolg slechts sprake zijn in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er evenmin sprake van systematische gewelddaden jegens Roma. Bovendien kan uit de beschikbare, heden voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om aan personen die tot de Roma-gemeenschap behoren indien nodig de nodige bescherming te bieden. In het geval van discriminatie of gewelddaden, kan er immers klacht worden ingediend bij de politie. De Roma-gemeenschap heeft in de politie ook een bepaalde mate van vertrouwen en doet vaker een beroep op de politie in vergelijking met andere bevolkingsgroepen. Daarenboven bestaat er naast een klacht bij de politie de mogelijkheid om via andere kanalen eventuele gevallen van discriminatie en problemen aan te kaarten, kan er zo bijvoorbeeld beroep worden gedaan op de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van hun rechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via (de website van) de Equality Council klacht in te dienen over discriminatie. Ook zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen, streven ernaar de situatie voor de Roma te verbeteren en komen op voor de rechten van Roma. Daarbij streven zij onder meer een betere toegang tot het rechtsweten na en bewerkstelligen zij gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Dat verzoekende partijen omwille van hun behoren tot de Roma-gemeenschap in Moldavië nood zouden hebben aan internationale bescherming, blijkt daarenboven in het geheel niet uit en wordt ontkracht door hun verklaringen.

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat eerste verzoekende partij in haar verklaringen op het Commissariaat-generaal wel degelijk heeft aangegeven dat Roma niet direct worden aanvaard, hetgeen de

heersende discriminatie van de Roma-gemeenschap bevestigt en bekritiseren dat verwerende partij hierop niet heeft doorgevraagd, kunnen zij niet overtuigen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij blijkt dat zij bevraagd werd naar de redenen waarom zij Moldavië heeft verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 6), dat zij bevraagd werd wie of wat zij vreest indien zij zou terugkeren naar Moldavië (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 7) en dat zij bevraagd werd naar wat haar zou kunnen overkomen bij terugkeer naar Moldavië en of zij ook een vrees heeft voor haar kinderen in Moldavië (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 9). Indien eerste verzoekende partij van oordeel was dat zij nood had aan internationale bescherming omwille van eventuele ondergane discriminatie en situatie voor de Roma-gemeenschap, kon wel degelijk worden verwacht dat eerste verzoekende partij dit in die zin zou aangeven wanneer haar voormelde vragen werden gesteld. Eerste verzoekende partij verklaarde hierover geheel niets.

Met de vaststelling dat eerste verzoekende partij werd bevraagd naar het al dan niet voeren van een onderzoek na de dood van haar broer en zij hierop ontkennend antwoordt met de loutere toelichting dat Roma niet worden aanvaard, tonen verzoekende partijen geheel niet aan dat zij omwille van het feit dat zij Roma zijn niet zouden kunnen terugkeren naar Moldavië en nood zouden hebben aan internationale bescherming. Ook in onderhavig verzoekschrift brengen verzoekende partijen geen concrete en op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat zij hiervoor nood aan internationale bescherming zouden hebben.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde verder ook terecht:

“Vervolgens is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ in maart 2022 geen gewag maakte van uw vrees om gedood te worden en de problemen in verband met het huis. U bracht dit pas ter sprake tijdens uw tweede gesprek op de DVZ in maart 2023. U werd op het CGVS gevraagd waarom u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ niets hard vermeld over deze problemen. U antwoordde dat u het niet wist, dat er waarschijnlijk niet naar werd gevraagd. (npo MAN p. 9) Er werd echter tijdens het eerste gesprek op de DVZ weldegelijk gepolst naar de motieven van uw vertrek. U gaf aan dat de reden van uw vertrek uit Moldavië de volgende was: “We vertrokken omdat we daar discriminatie ondergaan. Bovendien heb ik er geen huis, geen plek waar ik kan gaan slapen.” Indien u vreest om vermoord te worden door de zoon van de buurman kan er niet ingezien worden waarom u dat niet ook zou vermelden, naast de dingen die u wel aanhaalde. Daarbij kan nog vermeld worden dat noch uw vader noch uw moeder op hun eerste interview op de DVZ iets vermeldden over problemen omwille van het huis, wat uw relaas verder onderuit haalt. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), 22/13546, 24.03.2022 ;Verklaring DVZ en Vragenlijst DVZ I.(...) P.(...), 22/13547, 07.04.2022) U kon overigens geen verklaring bieden voor het feit dat uw ouders er niets over hadden vermeld. (npo MAN p. 9)

Het gegeven dat uw vader recent vrijwillig terugkeerde naar Moldavië is een verdere tegenindicatie voor uw vrees. Vorig jaar keerde uw vader terug, hij huurt op dit moment iets in Chisinau en hij is aan het werk. U bent niet op de hoogte of hij op dit moment problemen heeft, gezien jullie nog maar weinig contact hebben. (npo MAN p. 5) Opnieuw doet dit de wenkbrauwen fronsen in het licht van de vrees die u aanhaalde gedood te worden door de zoon van de buurman. Gezien uw vader vrijwillig terugkeerde naar Moldavië en er klaarblijkelijk geen problemen ondervindt, kan niet ingezien worden waarom u wel problemen zou hebben bij terugkeer.

Verder werd uw relaas in verband met het ouderlijk huis van uw vader ondermijnt door tal van tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen enerzijds en die van uw moeder en halfzus anderzijds. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer de problemen met het huis zich afspeelden en wanneer uw halfbroer vermoord werd. Op het CGVS haalde u aan dat de problemen en de dood van uw halfbroer zich situeerden voordat jullie naar Duitsland vertrokken en dat dit zes of zeven jaar geleden was. (npo MAN p. 7, 8) Uit gegevens in uw administratief dossier blijkt dat u asiel aanvraag in Duitsland in 2018 (Eurodac Hit). In maart 2022 verklaarde u op de DVZ dat uw halfbroer luriï twee jaar ervoor overleed. (Verklaring DVZ MAN, rubriek 17, 24.03.2022) In maart 2023 situeerde u zijn dood 10 jaar eerder. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dat u geen coherente verklaringen aflegde over wanneer uw halfbroer gedood werd, doet afbreuk aan uw relaas. Immers, dit betreft een sleutelmoment in uw relaas waardoor er niet ingezien kan worden om welke reden u niet eenduidig zou kunnen aangeven wanneer deze gebeurtenis plaatsvond.

Niet alleen waren uw eigen verklaringen tegenstrijdig, ze kwamen ook niet overeen met de verklaringen van uw halfzus en moeder. U haalde aan dat luriï 35 of 38 jaar was toen hij stierf. (npo MAN p. 8) Uw moeder gaf tijdens haar eerste interview op de DVZ echter aan dat luriï overleden is als kind terwijl uw halfzus zowel vijf als zeven jaar geleden aanhaalde. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), rubriek 16, 24.03.2022; Verklaring DVZ M.(...) P.(...), rubriek 17, 24.03.2022; npo HALFZUS p. 5) De tegenstrijdige verklaringen tussen jullie onderling is een zoveelste aanwijzing dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ten slotte kan er nog aangestipt worden dat u in maart 2023 op de DVZ had verklaard dat u een jaar voor uw laatste vertrek uit Moldavië persoonlijke bedreigingen kreeg. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5) Gevraagd of u ooit zelf bedreigd werd, gaf u op het CGVS echter aan van niet. (npo MAN p. 8) Toen u op die tegenstrijdigheid werd gewezen, antwoorde u dat u zich wel bedreigd voelde en dat er wel bedreigingen werden geuit. Meer bepaald hadden ze gezegd dat als uw vader geen andere familieleden wilde verliezen hij de documenten van het huis moest afgeven. (npo MAN p. 9) Dit kan echter niet gezien worden als een bedreigingen die rechtstreeks naar u werd geuit. Daarenboven was u amper op de hoogte van de details, wat er verder voor zorgt dat de beweerde bedreigingen naar u toe niet geloofwaardig kunnen worden geacht. Zo wist u bijvoorbeeld niet hoe de bedreigingen geuit werden en hoe vaak dit gebeurde. (npo MAN p. 9) Boven gedane vaststellingen doen stuk voor stuk afbraak aan de geloofwaardigheid van uw relaas in verband met het ouderlijke huis van uw vader, de moord op uw halfbroer en daarmee gepaard gaande vrees voor u persoonlijk in Moldavië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.”

Waar eerste verzoekende partij erop wijst dat zij niet goed begrijpt waarom haar moeder verklaarde dat haar broer nog een kind was toen hij stierf en zij dit wellicht niet goed heeft ingeschat omwille van haar problemen aan haar hoofd, brengt zij geen enkel concreet element bij waaruit zou blijken dat haar moeder ingevolge haar medische situatie geheugenproblemen zou hebben en bijgevolg afwijkende verklaringen zou afleggen omtrent de dood van haar kind. Haar moeder verklaarde overigens bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij hartproblemen heeft, gynaecologische problemen, schildklierproblemen en kortadernig is (Verklaring DVZ, vraag 33) en maakt geen melding van eventuele geheugenproblemen of “problemen aan haar hoofd”.

Waar eerste verzoekende partij meent dat hem niet kan verweten worden dat haar ouders de problematiek in hun verzoek om internationale bescherming niet hebben vermeld, wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde vluchtmotieven kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas. Aangezien de dood van de halfbroer van eerste verzoekende partij fundamenteel deel uitmaakt van de feiten waarvoor eerste verzoekende partijen internationale bescherming vragen, is de verklaring van de moeder van eerste verzoekende partij wel degelijk relevant.

Waar verzoekende partijen erop wijzen dat eerste verzoekende partij heeft uitgelegd dat de bedreiging naar haar vader toen ook een bedreiging inhield voor alle familieleden, haarzelf inclusief, gaan zij eraan voorbij dat eerste verzoekende tijdens het persoonlijk onderhoud op de vraag of zij ooit zelf bedreigd is geweest ontkennend antwoordde (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 8). Dit in tegenstelling tot haar verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken waar zij stelde “*na dit incident kreeg mijn vader telefoon waarin gezegd werd dat als hij de documenten niet afgaf dat zij ook zijn andere zoon zou verliezen. Daarom heeft hij mij en mijn moeder mee betrokken in de strijd voor ons huis. Wij gingen mee naar de gerechtelijke instanties. Hierna begon ik ook bedreigingen te ontvangen*” (Vragenlijst, vraag 3.5.) (eigen onderlijning). Hun betoog kan de vastgestelde tegenstrijdigheid dan ook niet in een ander daglicht stellen.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.7. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij op grond van de

door hen aangevoerde asielmotieven in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen toonden en tonen, waar zij eerder nog verwezen naar de oorlog in Oekraïne als reden waarom zij niet zouden kunnen terugkeren naar Moldavië, verder op generlei wijze aan dat er in Moldavië op heden een oorlog zou woeden en/of dat er sprake zou zijn van enige imminente militaire dreiging. Derhalve tonen verzoekende partijen niet aan dat er in hun land van herkomst sprake zou zijn van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenmin tonen verzoekende partijen aan dat de gevolgen van de oorlog in Oekraïne in hun land en regio van herkomst van zulke aard zouden zijn dat zij aldaar louter omwille van het gegeven dat er in het buurland een oorlog woedt een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen maken in dit kader verder geenszins duidelijk waar, waarom, wanneer, om welke redenen, door wie en in welke omstandigheden zij zouden riskeren te worden onderworpen aan ernstige schade omwille van het conflict in Oekraïne.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.8. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

2.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME	C. DIGNEF
--------------	-----------